

Súd: Okresný súd Rožňava
Spisová značka: 5Csp/36/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6120272311
Dátum vydania rozhodnutia: 17. 12. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Slavomír Podhorský
ECLI: ECLI:SK:OSRV:2020:6120272311.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Rožňava, sudcom Mgr. Slavomírom Podhorským, v právnom spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 35 724 803, právne zastúpeného spoločnosťou Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Pajštúnska 5, 851 02 Bratislava, IČO: 53 255 39, proti žalovanému: L. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom Y. XXX, XXX XX Š., právne zastúpenému spoločnosťou Advokátska kancelária VIŠŇOVSKÁ, s.r.o., so sídlom Radničné námestie 279/4, 052 01 Spišská Nová Ves, IČO: 51 284 731, o zaplatenie 3.000,- Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalobu **z a m i e t a**.

II. Žalovanému **p r i z n á v a** voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou v upomínacom konaní (upravené zákonom č. 307/2016 Z.z.), doručenou Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 24.03.2020, domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 3.000,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 8% ročne zo sumy 3.000,-Eur od 18.12.2018 do zaplatenia a náhrady trov konania.

2. Žalobca v podanej žalobe uviedol, že na základe Zmluvy o postúpení pohľadávok uzavretej podľa § 524 a nasl. zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka zo dňa 17.12.2017 medzi postupcom Slovenská sporiteľňa, a.s., Tomášikova 48, 832 37 Bratislava, IČO: 00 151 653 (ďalej len „postupca“) a žalobcom, postúpil postupca na žalobcu pohľadávku voči žalovanému. Žalobca v tejto súvislosti uvádza, že žalovaný bol v čase postúpenia pohľadávky, napriek písomnej výzve postupcu, v nepretržitom omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku voči postupcovi po dobu dlhšiu ako 90 kalendárnych dní.

3. Žalobca ďalej konštatoval, že postupca uzatvoril so žalovaným dňa 20.10.2010 zmluvu č. 505496638 (ďalej len „zmluva“), ktorej súčasťou sú Všeobecné obchodné podmienky postupcu v znení ich dodatkov (ďalej len „VOP“). Na základe zmluvy postupca poskytol žalovanému peňažné prostriedky. Podmienky čerpania peňažných prostriedkov, podmienky splácania peňažných prostriedkov, podmienky pri neplnení zmluvných povinností a ďalšie náležitosti sú upravené v Zmluve a vo VOP. Žalobca bol toho názoru, že zmluva obsahuje všetky znaky a spĺňa všetky podstatné náležitosti zmluvy o úvere podľa ustanovenia § 497 až 507 zákona č. 513/1991 Zb. Obchodného zákonníka a zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o zmene a doplnení zákona Slovenskej národnej rady č. 71/1986 Zb. o Slovenskej obchodnej inšpekcii v znení neskorších predpisov, resp. zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov. Žalovaný neplnil v stanovených termínoch splátky, čím porušil svoju povinnosť podľa zmluvy, a tak postupca podaním zo dňa 23.01.2018 vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 22.01.2018, pričom vyzval

žalovaného na úhradu dlžnej sumy najneskôr do 15 dní. Pohľadávka žalobcu predstavovala ku dňu postúpenia predmetnej pohľadávky sumu vo výške 10.325,05 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.306,21 Eur, z riadneho úroku vo výške 2.501,07 Eur, z úroku z omeškania vo výške 517,77 Eur a z poplatkov vo výške 0,-Eur, v súlade s prílohou k zmluve o postúpení pohľadávok, kde postupca deklaruje, že výška a špecifikácia pohľadávky uvedenej v predmetnej prílohe je generovaná bankovým systémom a predstavuje aktuálnu dlžnú sumu ku dňu postúpenia pohľadávky. Žalovaný podľa žalobcu po postúpení pohľadávky do dnešného dňa vykonal úhrady vo výške 0,-Eur. Žalovaná suma predstavuje sumu vo výške 3.000,-Eur, pričom pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,-Eur. Zvyšnú časť dlžnej sumy si žalobca v tomto konaní neuplatňuje. Žalobca si v tomto konaní zároveň uplatňuje úrok z omeškania podľa ustanovenia § 517 ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka, počnúc dňom 18.12.2018, t.j. dňom nasledujúcim po dni účinnosti postúpenia pohľadávky.

4. Okresný súd Banská Bystrica (ďalej len „upomínací súd“) v upomínacom konaní dňa 16.04.2020 vydal platobný rozkaz v súlade s ustanovením § 265 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej ako CSP).

5. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, doručil dňa 04.06.2020 upomínaciemu súdu odpor proti platobnému rozkazu, v ktorom uviedol, že oznámenie o postúpení pohľadávky postupcom na postupníka, teda žalobcu mu nikdy doručené nebolo. O postúpení sa dozvedel až z príloh, ktoré mu boli súdom doručené s platobným rozkazom. Žalovaný pripustil, že s postupcom ako predchádzajúcim veriteľom pred postupníkom - žalobcom uzatvoril dňa 20.10.2010 zmluvu o splátkovom úvere č. 0505496638, na základe ktorého mu bol poskytnutý úver vo výške 10.240,-Eur, ktorý bol zaviazaný splácať v mesačných splátkach vo výške 162,18 Eur a to počnúc dňom 15.11.2010. V zmysle uvedenej zmluvy bola úroková sadzba 13,90%, úrok z omeškania 8% p.a., RPMN 16,32% a priemerná hodnota RPMN 13,63%. Zároveň bol v zmluve určený spracovateľský poplatok za úver vo výške 239,-Eur, poplatok za správu úveru 2,99 Eur mesačne a poplatok za upomienku vo výške 25,-Eur. Považoval zmluvu zo dňa 20.10.2010 uzatvorenú medzi sporovými stranami za tzv. typovú zmluvu, teda spotrebiteľskú zmluvu v zmysle zákona o ochrane spotrebiteľa. Mal za to, že v prípade tejto spotrebiteľskej zmluvy je RPMN uvedená v nesprávnej výške a v neprospech spotrebiteľa, čo samo o sebe vyvoláva jeho bezúročnosť a bezpoplatkovosť. Podľa údajov zverejnených na stránke Ministerstva financií SR bola priemerná RPMN pri spotrebiteľských úveroch so zabezpečením od 5 do 10 rokov v treťom štvrtroku 2010 vo výške 10,75% a nie ako uviedol v zmluve postupca - pôvodný veriteľ vo výške 16,32%. V zmluve teda podľa žalovaného bola nesprávne uvedená priemerná RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo má za následok že úver je bezúročný a bez poplatkov.

6. Žalovaný ďalej v odpore konštatoval, že zmluva uzatvorená medzi sporovými stranami nemá zákonom stanovené náležitosti, ktoré musí obsahovať v zmysle ust. § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z., a to ročnú percentuálnu mieru nákladov na príslušný spotrebiteľský úver a priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov. Výška RPMN je podľa jeho názoru nesprávna a najmä v neprospech spotrebiteľa. Nikde v zmluve nie je uvedený spôsob jej výpočtu, čo je tiež zákonnou podmienkou, ktorá bola porušená. Zmluva preto musí byť považovaná podľa ust. § 11 ods. 1 písm. b/ zákona č. 129/2010 Z.z., za bezúročnú a bez poplatkov. Zastával názor, že žalobcom uplatnený nárok vo výške 3.000,-Eur je neurčitý a nedôvodný. Mal za to, že žalobca vo svojom nároku mal jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností pre žalovaného uviesť ako k sume, ktorú si nárokuje v tomto konaní zaplatiť dospel, teda rozpísať súdu presné vyčíslenie toho, čo bolo žalovaným čerpané a koľko doposiaľ na tomto spotrebiteľskom úvere zaplatil. Z takto daného návrhu nie je jednoznačne zrejmé ako žalobca dospel k uplatňovanému nároku. Mal za to, že predmetný úver má byť bezúročný a bez poplatkov a že za celú dobu uhradil žalobcovi viac ako istinu, a teda žaloba žalobcu je nedôvodná. Navrhol konajúcemu súdu skúmať túto spotrebiteľskú zmluvu ex offo vo vzťahu čo do bezúročnosti a bezpoplatkovosti, ako aj vo vzťahu k neprijateľnosti zmluvných podmienok a samotnému premlčaniu.

7. Upomínací súd upovedomil a vyzval žalobcu v súlade s § 14 ods. 1 zákona č. 307/2016 Z.z. o upomínacom konaní a o doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUK“), aby v lehote do 15 dní navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení k odporu navrhol pokračovanie v konaní na súde príslušnom na prejednanie veci podľa Civilného sporového poriadku. Mal za to, že RPMN uvedená v zmluve vo výške 16,32% je správna, pričom uviedol kompletný výpočet RPMN, vrátane jednotlivých hodnôt a

grafického vzorcu na jeho výpočet. Poukázal tiež na skutočnosť, že k zverejneniu Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých úveroch za 4. štvrťrok 2010 došlo na stránke Ministerstva financií SR až dňa 31.12.2010, teda po uzavretí zmluvy. Z uvedeného dôvodu poskytol pôvodný veriteľ žalovanému informácie o priemernej RPMN pri obdobných úveroch za 2. štvrťrok 2010. Konštatoval, že na predmetný úver sa vzťahuje údaj 13,63%, nakoľko ide o úver zaraďujúci sa medzi ostatné spotrebiteľské úvery so splatnosťou od 5 do 10 rokov. Zastával názor, že žalovaný vo svojom vyjadrení neuviedol skutočností a ani nepredložil dôkazy, ktoré by spochybňovali nárok žalobcu na zaplatenie dlžnej sumy. Žalobca trval na podanej žalobe a navrhuje, aby jej konajúci súd v plnom rozsahu vyhovel. Žalobca zároveň k svojmu vyjadreniu pripojil aj fotokópiu poštovej obálky preukazujúcej doručenie oznámenia žalovanému o postúpení pohľadávky zo strany Slovenskej sporiteľni, a.s. žalobcovi.

9. Po návrhu žalobcu na pokračovanie v konaní na príslušnom súde v zmysle § 14 ods. 1 ZoUK, upomínací súd dňa 10.07.2020 postúpil vec tunajšiemu súdu na jej prejednanie.

10. Žalovaný sa k vyjadreniu žalobcu k odporu vyjadril prostredníctvom svojho právneho zástupcu a to podaním doručeným tunajšiemu súdu dňa 24.08.2020. Podľa názoru žalovaného spotrebiteľský úver bol uzatvorený dňa 20.10.2010, kedy v tomto čase už existovali a boli zverejnené súhrnné informácie o údajoch o novoposkytnutých úveroch za 3. štvrťrok 2010 platné ku dňu 30.09.2010, čo predchádza dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Na žalovaným uzatvorený spotrebiteľský úver s predchodcom žalobcu sa teda vzťahujú údaje za 3. štvrťrok 2010 /zmluva uzatvorená po 15 dňoch po zverejnení priemernej hodnoty RPMN za príslušný kalendárny štvrťrok/, nie za 2. štvrťrok ako uvádza žalobca a aj za použitia jeho názoru, že daný úver sa zaraďuje do skupiny ostatných spotrebiteľských úverov so splatnosťou od 5 do 10 rokov, vychádza tu skutočnosť, že pre túto skupinu úverov bola priemerná RPMN v hodnote 11,25%, čo nie je v súlade s hodnotou uvedenou v uzatvorenej spotrebiteľskej zmluve, ktorá je predmetom tohto sporu. Návrh žalobcu považoval za neúplný, nejasný a nezrozumiteľný, nakoľko mu nie je zrejmé ako dospel žalobca k ním uplatňovanej sume. Uviedol, že ak má súd za to, že nárok žalobcu je dôvodný, je potrebné si od neho vyžiadať riadne zdôvodnenie jeho nároku. Mal za to, že spotrebiteľský úver, ktorý je predmetom tohto konania a ktorý s predchodcom žalobcu uzatvoril je bezúročný a bez poplatkov. Zo žalobcom predloženej dokumentácie - tabuľky, z ktorej je zrejmé aká bola čerpaná výška úveru teda 10.001,-Eur, kedy boli žalovaným a aké splátky na istinu, riadny úrok, poplatok, zmluvný úrok z omeškania a v akých výškach uhradené je podľa jeho názoru zrejmé, že uhradila vyššiu sumu než je suma vo výške 10.001,-Eur. Uvedené odôvodnil tým, že berúc údaje ku dňu 06.01.2017 nachádzajúce sa v žalobcom predloženom prehľade, uhradil predchodcovi žalobcu sumu spolu vo výške 10.779,29 Eur, ktorá pozostáva zo:

- sumy vo výške 1.783,98 Eur /ako bezhotovostná splátka úveru obyv./
- sumy vo výške 2.469,89 Eur /ako splátka úveru - istina/
- sumy vo výške 5.634,78 Eur /ako splátka úveru - riadny úrok/
- sumy vo výške 834,80 Eur /ako splátka úveru - poplatok/
- sumy vo výške 55,84 Eur /ako splátka úveru - úrok z omeškania zmluvný/.

Oproti žalovanému poskytnutému úveru vo výške 10.001,-Eur, žalovaný žalobcovi doposiaľ uhradil sumu prevyšujúcu hodnotu jemu poskytnutého úveru. Berúc do úvahy žalovaným doposiaľ uvádzané skutočnosti vo veci bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru, zohľadňujúc aj premlčanie nároku má za to, že nárok žalobcu je nedôvodný v celom rozsahu. Navrhol, aby súd po vykonanom dokazovaní žalobu žalobcu zamietol a rozhodol, že žalovaný má nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi v plnom rozsahu.

11. Žalobca vo svojom vyjadrení, ktoré bolo doručené tunajšiemu súdu dňa 06.11.2020 uviedol, že trvá na svojich doterajších vyjadreniach a podanej žalobe v celom rozsahu a doplnil vo vzťahu k žalovaným namietanej nesprávnosti uvedenej priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej ako priemerná hodnota „RPMN“), ktorá bola uvedená v čl. I bod 1 zmluvy o splátkovom úvere č. 0505496638 zo dňa 20.10.2010. Podľa čl. I bod 1 Zmluvy predstavovala Priemerná hodnota RPMN platná ku dňu uzatvorenia Zmluvy 13,63%. Nesúhlasil s tvrdením žalovaného, podľa ktorého mala byť v predmetnej zmluve uvedená Priemerná hodnota RPMN podľa zverejnených Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi Ministerstvom financií Slovenskej republiky za 2. štvrťrok 2010. Veriteľ mal povinnosť v zmysle § 21 zákona o spotrebiteľských úveroch, predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky údaje o novoposkytnutých úveroch. Ministerstvo malo následne povinnosť postupovať podľa Vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, ktorá určuje rozsah údajov o

novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch a ich štruktúru, lehoty a spôsob predkladania týchto údajov, obsah informácií o týchto údajoch, spôsob a lehoty zverejňovania týchto informácií. Poukázal na ust. § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery (ďalej len „vyhláška“), podľa ktorej posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to a) objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov kumulatívne za všetkých veriteľov, b) priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov. Nakoľko v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch, platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrťrok, je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrťrok a vzhľadom k tomu, že ide o parametre úveru vo výške viac ako 6.500,-Eur so splatnosťou od 1 do 5 rokov, priemerná výška RPMN bola stanovená na 13,63% podľa zverejnených údajov Ministerstva financií SR za 2. štvrťrok roka 2010. Pôvodný veriteľ tak mal povinnosť uviesť v Zmluve údaj za 2. štvrťrok, nakoľko tieto údaje bolo Ministerstvo financií podľa § 2 vyhlášky povinné zverejniť do 31.07.2010 a veritelia boli povinní tieto údaje v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch uvádzať v spotrebiteľských zmluvách od 15.08.2010. V prípade údajov za 3. štvrťrok, tak ako uvádza žalovaný, tieto boli veritelia povinní nahlasovať k 30.09.2010, t.j. ku koncu kalendárneho štvrťroku, pričom Ministerstvo financií bolo povinné podľa § 2 Vyhlášky, tieto údaje zverejniť v posledný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po skončení kalendárneho štvrťroka, t.j. do 31.10.2010 a veritelia mali v zmysle § 9 ods. 2 písm. y) zákona o spotrebiteľských úveroch povinnosť tieto údaje uvádzať v zmluvách uzatvorených od 15.11.2010. Vzhľadom na vyššie uvedené, priemerná hodnota RPMN uvedená v zmluve je podľa názoru žalobcu v správnej výške.

12. Na prejednanie sporu nariadil súd dňa 13.11.2020 pojednávanie, ktoré bolo odročené na deň 17.12.2020 za účelom predloženia ďalších listín žalobcom na konkretizovanie platieb žalovaného v prospech úverového účtu.

13. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.12.2020 uviedol, že dňa 17.12.2018 pôvodný veriteľ postúpil na žalobcu predmetnú pohľadávku vo výške 10.325,05 Eur, ktorá pozostávala z istiny vo výške 7.306,21 Eur, z riadneho úroku vo výške 2.501,07 Eur a z úroku z omeškania vo výške 517,77 Eur, pozostávajúcu zo zmluvného úroku z omeškania vo výške 117,60 Eur a zákonného úroku z omeškania vo výške 400,17 Eur. Zároveň poukázal na tú skutočnosť, že žalovaný dňa 20.10.2010 čerpal peňažné prostriedky vo výške 10.240,-Eur, pričom žalovaný z poskytnutého úveru vykonal úhrady v celkovej výške 10.888,25 Eur, ktoré podrobne rozpísal. Z úhrad žalovaného bola na istinu započítaná suma vo výške 2.933,79 Eur, na riadny úrok suma vo výške 6.908,96 Eur, na poplatky suma vo výške 870,68 Eur a na úrok z omeškania suma vo výške 174,82 Eur. Konštatoval, že vzhľadom k tomu, že z úhrad bola na istinu započítaná suma vo výške 2.933,79 Eur, na istine tak zostala neuhradená suma vo výške 7.306,21 Eur. Žalobca si tak uplatňuje v tomto konaní sumu vo výške 3.000,-Eur, ktorá pozostáva z časti postúpenej nezaplatennej istiny vo výške 3.000,-Eur. Zvyšnú časť postúpenej istiny a zvyšnú časť postúpenej pohľadávky si žalobca v tomto konaní neuplatňuje.

14. Žalovaný, prostredníctvom svojho právneho zástupcu, podaním doručeným súdu dňa 16.12.2020 ospravedlnil neúčast' svoju ako aj neúčast' svojho právneho zástupcu na tomto pojednávaní. Zároveň žalovaný súhlasil s prejednaním sporu a vyhlásením rozsudku v jeho neprítomnosti. Súd preto pojednával v zmysle § 180 CSP v neprítomnosti žalovaného. Právny zástupca žalobcu bol na pojednávaní osobne prítomný.

15. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s podanou žalobou, zmluvou o postúpení pohľadávok, oznámením o postúpení pohľadávky, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, zmluvou o splátkovú úvere, Všeobecnými obchodnými podmienkami, Obchodnými podmienkami Slovenskej sporiteľne, a.s., výzvami na splatenie dlhu, pokusom o zmier, ostatným spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

16. Právny predchodca žalobcu - Slovenská sporiteľňa, a.s., uzatvoril dňa 20.10.2010 so žalovaným zmluvu o splátkovú úvere č. 0505496638 (ďalej len „zmluva“) vo výške 10.240,-Eur. Žalovaný sa

ho zaviazal splatiť v 119 mesačných splátkach po 162,18 Eur. Fixná úroková sadzba bola uvedená ako 13,90%, mesačná splátka 162,18 Eur, termín konečnej splatnosti 15.09.2020, RPMN 16,32%, priemerná hodnota RPMN 13,63%. Celková čiastka spojená s úverom 19.586,90 Eur. Žalovaný sa zaviazal poskytnutý úver vrátiť, zaplatiť úrok, príslušenstvo a poplatky. Žalovaný si svoje povinnosti splácať úver riadne a včas nesplnil, preto žalobca vyhlásil dňa 22.01.2018 úver za predčasne splatný.

17. Žalobca si v tomto konaní uplatňuje sumu vo výške 3.000,-Eur, ktorá pozostáva z neuhradenej istiny úveru vo výške 3.000,-Eur.

18. Pred podaním žaloby vyzval žalobca opätovne listom zo dňa 31.01.2020 žalovaného k zaplaceniu dlžnej sumy s upozornením, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu neuhradí bude vo veci podaná žaloba.

19. Súd mal za preukázané, že žalovaný ku dňu 20.10.2010 z poskytnutého úveru vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 10.240,-Eur, pričom žalovaný do dnešného dňa uhradil sumu 10.888,25 Eur.

20. Podľa ust. § 52 ods. 1 - 4 zákona č. 40/1964 Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

21. Podľa ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplacením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

22. Podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

23. Podľa ust. § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľov.

24. Podľa ust. § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluvou o spotrebiteľskom úvere sa rozumie zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

25. Podľa § 9 ods. 2 písm. j), y) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

- priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú ku dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/129/20170601.html>> za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok, je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

26. Podľa § 11 ods. 1, 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1 a neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až k), r) a y) a § 10 ods. 1,

b) je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

Ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru.

27. Podľa ust. § 1 ods. 1 Nariadenia vlády Slovenskej republiky č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka (ďalej len „Nariadenie“), odplatu pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi tvoria úrok, poplatky a akékoľvek iné odplatné plnenia alebo iné náklady, ktoré sú dohodnuté pri podpise spotrebiteľskej zmluvy a ktoré sú spojené s poskytnutím peňažných prostriedkov alebo vyžadované pri poskytnutí peňažných prostriedkov. Pri výpočte odplaty sa vychádza z predpokladu, že spotrebiteľská zmluva zostane platná dohodnutý čas a že dodávateľ a spotrebiteľ si budú plniť svoje povinnosti za podmienok a v lehotách dohodnutých v spotrebiteľskej zmluve.

28. Podľa ust. § 1 ods. 4 Nariadenia, na účely stanovenia najvyššej prípustnej výšky odplaty podľa § 1a sa použije priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov bánk a pobočiek zahraničných bánk pre jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov, zverejnená podľa osobitného predpisu naposledy v čase predchádzajúcom uzavretiu spotrebiteľskej zmluvy.

29. Podľa ust. § 21 ods. 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je povinný predkladať Ministerstvu financií Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“) a Národnej banke Slovenska údaje o novoposkytnutých a poskytnutých spotrebiteľských úveroch. Ministerstvo alebo ním určená osoba zverejňuje na webovom sídle ministerstva informácie z údajov podľa odseku 1. Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle zabezpečí komunikačné prepojenie umožňujúce sprístupnenie informácií zverejnených podľa predchádzajúcej vety.

30. Podľa ust. § 1a ods. 1 Nariadenia, ak odseky 2 a 3 neustanovujú inak, odplata pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi nesmie prevýšiť dvojnásobok priemernej ročnej percentuálnej miery nákladov podľa § 1 ods. 4 pri obdobnom úvere alebo pôžičke ročne. Na účely tohto nariadenia vlády sa obdobným úverom alebo pôžičkou rozumie obdobný produkt, ktorý je svojou povahou najbližší forme poskytnutia peňažných prostriedkov spotrebiteľovi podľa predchádzajúcej vety.

31. Podľa § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z. o predkladaní údajov veriteľmi poskytujúcimi spotrebiteľské úvery, najneskôr v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, ak v § 3b <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2010/289/20180501>> nie je ustanovené inak, sa na webovom sídle Ministerstva financií Slovenskej republiky zverejnia informácie o údajoch v hlásení v rozsahu časti B hlásenia, a to

a/ objemy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet kumulatívne za všetkých veriteľov,

b/ priemerné hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov a kreditných kariet.

32. Súd danú zmluvu posúdil ako zmluvu spotrebiteľskú v zmysle citovaných ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, keď žalobca mal pri uzatváraní aj plnení zmluvy postavenie dodávateľa, pretože konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a na strane dlžníka - žalovaného vystupoval spotrebiteľ - fyzická osoba, ktorá neuzatvárala zmluvu v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Zmluva bola pripravená na formulári, ktorý vopred zo strany žalobcu bol pripravený bez možnosti žalovaného meniť obsah a text uvedenej zmluvy, pričom do textu zmluvy sa dopisovali iba konkrétne údaje týkajúce sa žalovaného. Súd preto posudzoval právny vzťah medzi stranami sporu ako spotrebiteľský a aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka upravujúce spotrebiteľské zmluvy. Súčasne zo strany žalobcu išlo aj o poskytnutie spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

33. Súd preskúmaním zmluvy z hľadiska ochrany spotrebiteľa zistil, že zmluva neobsahuje všetky zákonom požadované náležitosti.

34. Súd sa v prvom rade v danom prípade zaoberal výškou ročnej percentuálnej miery nákladov (ďalej len „RPMN“) uvedenou v zmluve, ktorá predstavovala za obdobie 119 mesiacov pri žalobcom poskytnutej sume 10.240,-Eur, 16,32 % ročne, nakoľko ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa. Uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Zákonodarca v záujme poskytnutia ochrany slabšej zmluvnej strany v spotrebiteľskom právnom vzťahu, teda spotrebiteľovi, stanovil prísne obligatórne náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, ktoré sprísnil v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) aj tým, že pri údají o RPMN sa podľa vyššie citovanej právnej úpravy musia uviesť všetky predpoklady použité na jeho výpočet. Ak zákon vyžaduje uvádzať v zmluve o spotrebiteľskom úvere všetky predpoklady, použité na výpočet RPMN, k týmto predpokladom je potrebné zaradiť aj matematický výpočet, na základe ktorého veriteľ dospel k určitej výške RPMN. Je pritom nepochybné, že v zmluve spomínaný údaj chýba, napriek tomu, že je uvedená hodnota RPMN, čo však v zmysle citovaného zákonného ustanovenia nepostačuje. Bez uvedeného údaje však spotrebiteľ nemôže preveriť správnosť výpočtu RPMN v zmluve ako jednej z obligatórnych náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Žalobca prostredníctvom svojho právneho zástupcu urobil veľmi dôkladný výpočet hodnoty RPMN vo svojom vyjadrení k odporu zo dňa 03.07.2020, kde uviedol aj matematický výpočet RPMN. Nič to však nemení na skutočnosti, že tieto predpoklady pre výpočet RPMN mali byť súčasťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere, aby si tak vedel spotrebiteľ overiť správnosť jeho výpočtu už v čase uzatvárania zmluvy. Uvedené vyjadrenie žalobcu už nemôže odstrániť nedostatok v obligatórnych zákonných stanovených náležitostiach pre predmetnú zmluvu o spotrebiteľskom úvere. Súd v tejto otázke odkazuje na právny názor a na ustálenú rozhodovaciu prax vyšších súdov (napr. rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 8Co/49/2019 zo dňa 26.08.2019, rozsudok Krajského súdu v Košiciach, sp. zn. 3CoCsp/28/2020 zo dňa 06.10.2020).

35. Súd mal z vykonaného dokazovania tiež za preukázané, že v predmetnej zmluve nie je správne uvedený ani údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom v rozpore s ustanovením § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy). V zmluve je tento údaj uvedený vo výške 19.586,90 Eur. Údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom predstavuje jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa. Uvedený údaj zohľadňuje všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe, okrem notárskych poplatkov. Je preto najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. Pri aritmetickom vynásobení počtu splátok /119/ a ich výšky /162,18 Eur/, tak ako je to uvedené v zmluve dostaneme sumu 19.299,42 Eur, po pripočítaní spracovateľského poplatku vo výške 239,-Eur a poplatku za správu úveru vo výške 2,99 Eur mesačne, t.j. 355,81 Eur /za obdobie 119 mesiacov/ dostaneme celkovú sumu vo výške 19.894,23 Eur, ktorá nezodpovedá tomuto údaju uvedenému v zmluve (19.586,90 Eur). Žalovaný by mal mať možnosť overiť si výhodnosť úveru priamo pri uzatváraní zmluvy a to na základe správneho údaju o celkových nákladoch spojených so spotrebiteľským úverom. V predmetnej veci tomu takto nebolo. Z uvedených dôvodov má súd za to, že hodnota celkových nákladov spojených s úverom v zmluve nie je správna.

36. Súd preto dospel k záveru, že v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere chýba povinný údaj v zmysle § 9 ods. 2 písm. j) zákona o spotrebiteľských úveroch (v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy), spočívajúci v uvedení všetkých predpokladov použitých na výpočet RPMN a taktiež je nesprávne uvedený údaj o celkových nákladoch spotrebiteľa spojených so spotrebiteľským úverom. Aj keď v tomto prípade je uvedená v zmluve hodnota RPMN, nie sú v nej uvedené spomínané predpoklady, ktoré boli použité pre jej výpočet ani správny údaj o celkových nákladoch spojených s úverom. Preto absencia tohto údaju spôsobuje fikciu o bezúročnosti a bezpoplatkovosti úveru pre rozpor so zákonom (§ 9 ods. 2 písm. j) v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy v spojitosti s § 11 ods. 1 písm. a) zákona o spotrebiteľských úveroch).

37. Pokiaľ ide o žalovaným namietanú nesprávnu priemernú hodnotu RPMN, v uvedenej časti sa súd stotožňuje s argumentáciou žalobcu, ktorá vyplýva z ustanovenia § 2 vyhlášky Ministerstva financií SR č. 289/2010 Z.z., podľa ktorej sa údaje o priemernej hodnote ročnej percentuálnej miery nákladov na jednotlivé typy novoposkytnutých spotrebiteľských úverov zverejňujú Ministerstvom financií SR na webovom sídle Ministerstva v posledný pracovný deň kalendárneho mesiaca nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka. Vzhľadom na to, že bola zmluva uzatvorená dňa 20.10.2020, pričom údaje o priemernej hodnote RPMN sa zverejňujú v posledný pracovný deň kalendárneho

mesiacu nasledujúceho po uplynutí príslušného kalendárneho štvrťroka, t.j. v prípade 3. štvrťroka 2010 až dňa 29.10.2010, právny predchodca žalobcu musel pri uzatváraní zmluvy vychádzať z údajov o priemernej hodnote RPMN vtedy platnej, teda k 2. štvrťroku 2010. Podľa štatistiky zverejnenej na stránke Ministerstva financií Slovenskej republiky, zo súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch veriteľmi za 2. štvrťrok 2010 pre ostatné spotrebiteľské úvery neuvedené v r. 1 až 5 vo výške 6.500,-Eur, je výška priemernej hodnoty RPMN pre zmluvnú splatnosť od 5 do 10 rokov 13,63%, ktorá sa zároveň zhoduje s týmto údajom uvedeným v predmetnej zmluve o spotrebiteľskom úvere. V zmysle uvedeného považuje súd údaj o priemernej hodnote RPMN uvádzaný v zmluve za súladný so zákonom.

38. Po vykonanom dokazovaní má súd za preukázané, že žalobca poskytol žalovanému úver v celkovej sume 10.240,-Eur. Žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi sumu vo výške 10.888,25 Eur, teda vyššiu ako je suma poskytnutého úveru žalobcom, ako vyplýva z predloženého prehľadu splátok a úhrad /č.l. 64-81 spisu/, výpisu transakcií predloženého žalobcom /na č.l. 185-190 spisu/ ako aj zo samotného vyjadrenia žalobcu, ktoré bolo doručené súdu dňa 09.12.2020. Vzhľadom na to, že súd považuje predmetný spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatkov a žalovaný do dnešného dňa uhradil žalobcovi sumu vyššiu, ako bola výška úveru poskytnutého žalobcom, po právnom posúdení veci v zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že žaloba žalobcu je v nedôvodná a je potrebné ju v celom rozsahu zamietnuť.

39. Podľa ust. § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

40. Podľa ust. § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

41. Podľa ust. § 262 ods. 2 CSP, o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

42. Súd o nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP tak, že plne úspešnému žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania sa rozhodne samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozhodnutia, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na Okresný súd Rožňava v dvoch písomných vyhotoveniach (§ 362 ods. 1 CSP).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne a čoho sa odvolateľ domáha (§ 363 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo

h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného predpisu (t.j. zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).